

[Inger Stilling Pedersen]

Nu angreb jeg faktisk ikke ensidigt det offentlige. Jeg sagde, at det offentlige var grundlaget, at det krævedes, at man tog det bedste fra både det private og det offentlige, at man respekterede hinanden, og at det offentlige system var parat til at erkende – og det glæder jeg mig over, når jeg taler med behandlere – at der er nogle, der har bedst af at komme på f.eks. Egeborg.

Men der er stadig væk nogle kommuner, hvor man ikke anerkender, at det ville være bedst, også ifølge behandlerne, for den enkelte narkoman. Det, vi skal hen til, er at spørge, hvordan vi får den behandling, der er bedst for den enkelte, og så ikke lade det være afhængigt af, om den er offentlig eller privat.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Den korte bemærkning har også det forebyggende sigte at prøve at undgå en anden omgang i denne debat.

Allerede hr. Fischer og nu fru Inger Stilling Pedersen var inde på behovet for, at vi har en tilstrækkelig bred vifte til at imødekomme de meget forskellige behov, der er tale om, når vi taler om behandling af stofmisbrugere.

Jeg vil godt sige meget tydeligt – så tydeligt, som jeg nu kan sige det til hr. Fischer – at der ikke er tale om socialdemokratisk beton på dette område, således som hr. Fischer antydede det i sit tidligere indlæg.

Vi er meget indstillet på, at det er en bred vifte, der har sin rod forskellige steder og også i forskellige ideologiske organisationer, for det er fint. Jeg gør opmærksom på, at man så skal passe på med den økonomiske side af sagen, for tendensen her vil som så mange andre steder være den, at det rent offentlige initiativ ville skulle sættes ind dér, hvor andre har sagt, at de ikke kunne gøre noget. Det vil sige, at man ikke kan benytte de forholdsvis dårligere tal inden for det rent offentlige behandlingssystem til at klandre det; man må bare registrere, at det har odds imod sig. Hos Socialdemokraterne er der ingen tvivl om, at vi gerne samarbejder til alle sider, og vi kan jo eksempelvis se det i Københavns Kommune, hvor en meget væsentlig del – jeg tror endda, man kan sige den største del af det behandlingsarbejde, der overhovedet forefindes – sker i et samarbejde med frivillige private og selvejende organisa-

tioner som f.eks. Klub 47 og Dag- og Døgncentret, der har driftsoverenskomster med Københavns Kommune, og det er fint.

Formanden:

Jeg vil godt lige sige, at hvis det er tanken, at man vil afvikle en anden omgang i form af korte bemærkninger, skal jeg faktisk give ministeren ordet først.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Nu fristes man jo til den bemærkning, at Socialdemokratiet er ved at blive meget nærtagende. Jeg brugte faktisk ikke udtrykket beton, selv om jeg kunne have været fristet til at bruge det, men når man taler om supplerings af de frivillige organisationer, kan jeg meget bedre lide den linje, som fru Inger Stilling Pedersen lagde. Det var en positiv linje, der understregede et samspil mellem de gode offentlige og gode private behandlingsresultater.

Jeg var da glad for hr. Qvist Jørgensens bemærkning her til sidst, og jeg tror, at der på baggrund af den linje, der er i det fælles KV-forslag, og af fru Inger Stilling Pedersens linje er mulighed for at åbne for et klart mere frodigt samspil mellem de private og de offentlige resultater, end vi hidtil har set, og det hilser jeg meget velkommen – beton eller ikke beton.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Tak for de mange indlæg, der er kommet.

Jeg vil sige til fru Lis Noer Holmberg, at det er rigtigt, at jeg har sagt, at krigen mod narko er var tabt. Det er jeg blevet citeret for mange steder, men jeg er ikke blevet citeret for efterfølgende, »men der er ingen grund til at slutte fred, krigen må gå videre.«

Hvor har jeg den udtalelse fra i sin fulde længde? Den har jeg fra chefen for Interpol, Raymond E. Kendall, der gav et stort interview til det franske tidsskrift L'Express, og som gentog synspunktet på det møde i Pompidougruppen, som fru Lis Noer Holmberg nævnte. Den trådte sammen – jeg tror, det var i februar i år – og sundhedsministeren og jeg var til stede.

Dér understregede chefen for Interpol, at i de 20 år, han havde været chef for narkoafdelingen i Scotland Yard, og i de 10 år, han hav-